

Když dítě večer pláče, vyčerpaní rodiče řeší, jestli nemá hlad, není mu zima, nemá mokré plenky, necítí se samo. Vědci z Harvardu nabízejí též jiné, diskutabilní vysvětlení...

Pláč má podle vědců zabránit nebo co nejvíce oddálit zplození nového potomka. Evoluční biolog David Haig tvrdí, že další dítě narozené do rodiny snižuje zájem o kojence, který se snaží zabránit nočnímu sexu rodičů, vedoucímu k dalšímu těhotenství. Nočním buzením a kojením způsobuje nízké libido, nechť na sex a únavu, a snižuje i plodnost. Kojení navozuje hormonální změny a brání ovulaci. Haig tvrdí, že kojenci mají geneticky naprogramované, že nočním pláčem vyžadujícím kojení zvyšovali šanci přežití. Údajně nejvíce se toto noční ručení spánku matky objevuje kolem 6 měsíců věku a dále, kdy je šance vzhledem k vracející se ovulaci na další otěhotnění zvyšuje.

Podle dr. Haiga noční křik kojenců tak vypadá jako boj proti narození nového potomka. Antropolog James McKenna z University of Notre Dame popisuje, že kojenci ale v noci křičí z mnoha jiných důvodů, například pocitu tepla či zima, hladu anebo se cítí osaměle. Navíc v jedné studii prováděné Keninou se zjistilo, že 40% nočního buzení kojenců bylo způsobeno hlukem způsobeným z vnějšího prostředí a matkou dítěte. Kromě toho, noční buzení brání dítěti, aby se propadlo do hlubšího a hlubšího spánku, což může být nebezpečné.

To, co tvrdí Haig, stojí proti sobě geneticky naprogramované sobecké zájmy dítěte a naopak evoluční cíl matky mít více potomků, kteří přežijí, protože kojenecká a dětská úmrtnost v pravěku byla až 50%. zpětně nezjistím, e zda noční buzení kojence a matky napomáhalo lepším vyhlídkám přežití. Je možné, že noční křik dítěte byl adaptací na tehdejší drsné podmínky, ve kterých naši předci žili..

Podle výzkumu kojenci, kteří se v noci nebudí na kojení, se nezdá, že by prospívali hůře. To, že kojeneček nemá v noci hlad, tedy nemusí znamenat poruchu vývoje. Kojenci nejsou tak zranitelní, jak se myslí, a pamatují si na rčení profesora anatomie v prvním ročníku medicíny, které si dodnes pamatují-kojenec je nerozbitný. I geneticky má logiku, že v minulých tisíciletích byly podmínky podstatně drsnější pro přežití, čemuž se kojenci i malé děti musely přizpůsobit.

Zdroj: <https://academic.oup.com>